

dømmelige Stilling som et søfarende Folk, og til den Udvikling, som vort Skolevæsen efterhaanden har faaet. Skolevæsenets Udvikling har man meent maatte tillade Søcadettkolen at ophæve Alt, hvad der ved den kan kaldes forberedende Skole, Drengeskole, Overgangsskole mellem Dreng og Mand. Blandt de Indvendinger, der ere blevne gjorte herimod, har været den, at, naar man ikke erholdt Eleverne fra den tidlige Alder, vilde de ikke blive stikfede til Søvæsenet, idet man nemlig har meent, at Manden fra de tidlige Aar af skulde boies til disse Forretninger. Imod denne Paastand har der imidlertid meget almindeligt reist sig Indvendinger. Man har aldeles ikke blandet sig i den Paastand, den være sand eller ikke, at det er nødvendigt, at man fra en tidlig Alder, fra Barnsbeen af, besøger Søen, for at blive søvant; man har henviist til, at den største Deel af vore meest udviklede Sømand i Handelsmarinen først have begyndt i en mere fremrykket Alder, navnlig i Alderen 15—16 Aar; man har derhos gjort opmærksom paa, at i et Land som vort kan man ligesaa godt forlange den samme forudgaaende Bane og Dvælse hos den, der indtræder i Cadettkolen, nemlig at han, ved at have faret tilføes, paa den ene Side har skaffet sig den almindelige Bane til Sølivet, og paa den anden Side viist, at han kan taale det, og, efter at have forsøgt det, attraaer at blive derved. Til ingen af disse Bemærkninger er der imidlertid taget Hensyn ved den nye Plan. Saavidt jeg har forstaaet de forskjellige Meddelelser, som ere komne til Publicums Kundskab om det, som Commissionen har foreslaaet, har der været stillet Forslag, som gik ud paa at slutte sig meget nær til denne Anskuelse, og disse Forslag synes endog saa at have vundet Fleertallets Bifald. Men Ministeren har dog, forsaavidt jeg har forstaaet det, holdt sig til Mindretallets Anskuelse og er bleven stående saa nær ved Børneskolen som muligt. Han har derved gjort Skolen kun lidet stikket til i det Hele taget at forsyne Landet med søvante Folk, og han har, efter min Dvetydning, gjort den med de Midler, han har til Raadighed, saa lidet stikket som muligt til at skaffe Søvæbningen saa god Tilgang, som maatte kunne fordres. Jo tidligere man

gjør Valget, jo tidligere man saa at sige danner en affluttet Kreds af de Elever, der i sin Tid skulle blive Officerer, desto mere tvivler man dem ind paa dette særlige Gebeet, førend de have lagt Dygtighed for Dagen, og førend de selv ere komne til gennem Dervedvisning og Selvprøvelse at gjøre deres Valg. Jo senere man kan lade dette Valg indtræde, desto større bliver den Frihed, hvormed Søvæbningen kan vælge de Personer, den vil betjene sig af. Jeg gaaer et Skridt videre og paastaar, at Valget ikke engang kan træffes ved Udgangen af Skolen, at Valget egentligt først kan træffes, efterat Eleverne have gjort virkelig Tjeneste, have gennemgaaet en Prøvefestid i de lavere Grader i selve Søvæbningen. Jeg gaaer endnu et Skridt videre og siger, at de Fordringer, man synes at stille til enhver Elev, naar han træder ind som Officer i Marinen, gaae ud paa, at han skal være stikket til — jeg vil ikke sige at blive Admiral, thi det kan man maaffee i vort Land let blive stikket til, da Admiraler ikke let finde Anvendelse —, men til at blive Chef for et Fartøj, Chef under saadanne Omstændigheder, at han, om jeg har forstaaet de Udtalelser, der ere meddeelte Publicum, iet, skal kunne repræsentere sit Folk paa fremmede Steder. Det er for meget forlangt af enhver subalterne Officer. Naar man sørger for, at de ringere Grader af Officerer ere af en saadan Beskaffenhed, at de med Fasthed og praktisk Dygtighed kunne virke i deres Kald, har man gjort Alt, hvad man i den Henseende behøver; men, naar man gjør sig det til Regel, at Enhver af disse skal kunne ved Fremgang i Alder rykke frem i Stilling, saa har man forvansket det hele Forhold, saa har man gjort det i Almindelighed umuligt at skaffe sig i de høiere Grader Personer, man kan være tjent med, eller man har stillet Fordringerne til de lavere Grader for høit. Dersom jeg vidste noget bedre Middel til at skaffe disse forskjellige Anskuelser Indgang, hvilke jeg holder mig fuldeligt overbeviist om ville finde Fleertallets Billigelse her i Thinget og vistnok Manges Billigelse udenfor Thinget, selv Konstitutionsforstandiges, som ville opfatte Sagen uden Genstidighed og uden Vænebetragtning, — end det, at indfrænke Be-